

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de **SC SRL** înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice

Obiectul contestației în constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma de **lei** reprezentând:

- lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată SC SRL solicită desființarea Raportului de inspecție fiscală din 28.02.2011 și a deciziei de impunere aferentă, pentru plata sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere în valoare de lei, pe care le consideră netemeinice și nelegale, invocând următoarele:

Contestatoarea arată că la data de a fost supusă unui control fiscal din partea D.G.F.P. Caraș-Severin, care s-a finalizat printr-un Raport de inspecție fiscală, în cuprinsul căruia se relevă faptul că pentru verificarea relațiilor contractuale încheiate între SC SRL din orașul și SC SRL privind regimul taxei pe valoarea adăugată s-a realizat un control încrucișat, finalizat cu Procesul verbal nr., iar la finalul raportului societatea a fost evidențiată cu taxa pe valoarea adăugată datorată în valoare de lei și majorări de întârziere în valoare de lei (calculate până la data de 25.02.2010). Contestatoarea consideră ca netemeinică și nelegală această măsură.

În ceea ce privește controlul încrucișat efectuat de organele D.G.F.P. Caraș -Severin, control care stă la baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de, contestatoarea are observații de fond și formă asupra modului în care au fost finalizate acestea.

Astfel, contestatoarea arată că, potrivit „Registrului Unic de Control” al societății, aceasta a fost controlată pentru perioada 01.01.2008 - 31.05.2010, de reprezentantul D.G.F.P. Caraș-Severin, în baza Delegației nr., fiind finalizat cu Procesul verbal nr., document ce nu i-a fost înmănat pentru luare la cunoștință. Totodată, arată că același „agent constator” face un nou control la data de, pentru aceeași perioadă 01.01.2008 – 31.05.2010, conform Delegație, fiind

finalizat cu Procesul verbal nr. din data, proces verbal pus la dispoziție în două forme diferite ale acestuia.

SC SRL susține că, față de acest comportament în cazul contolului fiscal, organul fiscal nu a motivat decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii, ceea ce înseamnă încălcarea art.65 alin.(2) din „O.G. nr.95/2003”, coroborat cu încălcarea art.105 și următoarele din Codul de procedură fiscală privind lipsa dovezii de documente solicitate pentru control, ceea ce conduce la desființarea acestor acte ca netemeinice și nelegale.

Contestatoarea arată că, în esență, relațiile între SC SRL din orașul și SC SRL s-au realizat în baza contractului de antrepriză nr., în care SC SRL în calitate de antreprenor s-a obligat să presteze către beneficiarul SC SRL servicii de demolare a obiectivelor rămase nedemolate și ecologizarea terenului în zona Stației de concasare, până în zona Furnalelor nr.1 și 2, aflate în patrimoniul beneficiarului.

De asemenea, arată că, potrivit contractului, semnat și ștampilat de către ambele părți, antreprenorul SC SRL a declarat și semnat că este plătitor de TVA, având codul fiscal RO (anexa nr.2).

SC SRL arată că, în perioada 19.06.2009 – 31.05.2010, SC SRL emite un număr de 7 facturi, reprezentând servicii de demolare și retehnologizare în valoare de lei, la care TVA aferentă se ridică la suma de lei. Totodată, menționează că aceste facturi (anexa nr.4) cuprind toate datele de identificare a societății și sunt semnate de către aceasta, inclusiv TVA, care în sumă totală reprezintă lei, iar în conformitate cu prevederile legale a dedus TVA-ul în valoare de lei.

De asemenea, contestatoarea arată că, în baza relațiilor contractuale între cele două firme, respectiv a afirmației că SC SRL este plătitor de TVA, SC SRL a emis un număr de 10 facturi reprezentând livrări de fier vechi (anexa nr.5), care cuprind taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de lei, cu respectarea art.153 și 160 din Codul fiscal, respectiv că atât furnizorul cât și cumpărătorul să fie înregistrați în scopuri de TVA.

Contestatoarea precizează că, potrivit Raportului de Inspecție Fiscală din data de, pentru verificarea relațiilor contractuale încheiate între SC SRL și SC SRL s-a realizat un control încrucișat, finalizat cu Procesul Verbal nr., prin aceste documente aducându-i-se la cunoștință faptul că SC SRL nu era înregistrat ca plătitor de TVA, potrivit art.153 din Codul fiscal, aceasta înregistrându-se ca plătitor de TVA în data 01.11.2010, precum și faptul că în perioada 11.06.2009 – 09.10.2010 contribuabilul SC SRL a fost declarat inactiv datorită nedepunerii declarațiilor la organele fiscale.

SC SRL susține că pentru motivele prezentate mai sus, în conformitate cu Raportul de inspecție fiscală nu i s-a recunoscut dreptul de deducere a TVA în valoare de lei și faptul că se aduce critica că nu a procedat corect la întocmirea facturilor emise către SC SRL în valoare de 36.758 lei, deoarece acesta nu era înregistrat ca plătitor de TVA, însă consideră că acestea respectă condițiile prevăzute de art.155 alin.(8) din Codul fiscal privitor la elementele obligatorii care trebuie cuprinse în factura fiscală.

Contestatoarea apreciază că toate aceste facturi îndeplinesc condițiile prevăzute de lege ca fiind considerate documente justificative, potrivit art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.82/1991, făcându-se dovada efectuării operațiunii și intrării în gestiune. De asemenea, contestatoarea invocă art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003, potrivit căruia dreptul de deducere ia naștere în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă, iar conform alin.(8) al aceluiași articol, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu factură fiscală, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(8), condiție care a fost îndeplinită.

Totodată, contestatoarea precizează că așa cum prevede art.134 alin.(3) din Legea nr.571/2003, TVA a devenit exigibilă și așa s-a născut dreptul de deducere al SC SRL la data livrării de bunuri sau prestării de servicii.

Cu privire la faptul că, SC SRL era declarat ca și contribuabil inactiv, contestatoarea consideră aplicabilă prevederile art.81 din O.G. nr.92/2003 prin care obligația de depunere a declarațiilor și deconturilor revine furnizorului de bunuri și servicii, iar neîndeplinirea ei incumbă sancțiuni contravenționale pentru cel obligat, astfel încât sunt îndeplinite prevederile art.134 alin.(2) din Legea nr.571/2003, autoritatea fiscală fiind îndreptățită să solicite TVA de la furnizor.

Contestatoarea precizează că, pe perioada derulării relațiilor contractuale, nu a cunoscut faptul că SC SRL nu era înregistrat în scopuri de TVA, per contrاريو, fiind convinsă că acesta este plătitor de TVA, așa cum reiese din cuprinsul contractului nr. și din cuprinsul facturilor primite de la această societate comercială, care respectau prevederile art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

De asemenea, contestatoarea precizează că a intrat în posesia informației că SC SRL nu este înregistrat ca plătitor de TVA, respectiv că a devenit contribuabil inactiv mult după data ultimei facturi emise.

SC SRL invederează faptul că a fost indus în eroare de către SC SRL și de către administratorul acesteia, apreciind că aceștia au comis infracțiunea de înșelăciune și fals în acte publice și în declarații, drept pentru care a formulat plângere penală sub acest aspect către Parchetul de pe lângă Tribunalul Hunedoara, înregistrată sub nr..

Prin urmare, contestatoarea consideră că înregistrarea în contul său a sumei de lei reprezentând TVA și majorări de întârziere aferente în valoare de lei, nu subzistă ca obligații în sarcina sa, îndeplinind toate condițiile legale pentru a beneficia de dreptul de deducere. De asemenea, apreciază faptul că în situația în care organul fiscal nu a motivat decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii, obligatorii conform art.65 alin.(2) din O.G. "nr.95/2003", precum și lipsei dovezii de documente solicitate pentru control potrivit art.105 și următoarele Codul de procedură fiscală, impun desființarea acesteia ca netemeinic și nelegal.

În consecință, contestatoarea solicită desființarea ca fiind netemeinic și nelegal Raportul de inspecție fiscală din și Decizia de impunere aferentă, pentru plata sumei de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere în valoare de lei.

La contestația formulată contestatoarea a anexat în copie:

- Raportul de inspecție fiscală din data de;
- Registrul unic de control;
- Procesul verbal de control încrucișat nr., varianta I;
- Procesul verbal de control încrucișat nr., varianta II;
- Facturile fiscale emise de SC SRL 7 buc;
- Facturile fiscale emise de SC SRL către SC SRL 10 buc;
- Contractul de antrepriză nr.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. având la bază Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina SC SRL obligații fiscale suplimentare de plată în sumă totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală consemnează că în baza Avizului de inspecție fiscală nr. societatea a fost propusă pentru inspecție fiscală parțială începând cu data de 08.10.2010, pentru verificarea taxei pe valoarea adăugată din perioada 01.06.2009 – 31.05.2010.

Prin adresa nr.1334/07.10.2010 înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., societatea solicită amânarea inspecției fiscale parțiale cu o lună, motivul fiind reorganizarea activității, urmare a demisiei contabilei. Echipa de inspecție fiscală a întocmit Nota privind amânarea datei de începere a inspecției fiscale înregistrată sub nr. prin care a fost aprobat amânarea inspecției fiscale parțiale până la data de, aprobare comunicată societății prin adresa nr..

Societatea depune în luna decembrie 2010 Decontul de TVA cu nr. la A.F.P. Reșița, iar în data de prin adresa nr. depune corecția la Decontul de TVA nr. deoarece s-a omis solicitarea rambursării soldului sumei negative de TVA. Având în vedere cele prezentate, echipa de inspecție fiscală a constatat necesitatea extinderii verificărilor și asupra altei perioade decât cea prevăzută în avizul inițial, adică de la ultima verificare din 01.04.2008 și până la data de „30.10.2010”. Extinderea perioadei de verificare pentru taxa pe valoarea adăugată s-a efectuat de comun acord cu administratorul societății, având confirmarea scrisă a acestuia și acceptul de a începe inspecția fiscală din data de 21.01.2010

Perioada supusă verificării este 01.04.2008 – 31.10.2010.

Activitățile desfășurate de societate sunt: comercializarea căminelor de încălzire (șemineu) de diferite tipuri achiziționate de la Germania (în cadrul parteneriatului între cele două societăți), vânzări deșeuri recuperate urmare lucrărilor de ecologizare de la uzina și diferite prestări de servicii legate de aceasta, turism și închirieri de imobile.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată deductibilă, organele de inspecție fiscală, au constatat în perioada verificată că aceasta este aferentă achizițiilor reprezentând:

- lucrări de construcții montaj efectuate începând cu luna iulie 2008 de SC SRL constând în lucrări de zidărie pentru instalarea de șeminee într-un spațiu amenajat al punctului de lucru din;
- lucrări de construcții efectuate de SC SRL din la obiectivul „Casa Verde”. Investițiile sunt înregistrate la finalizare în conturile corespunzătoare de imobilizări corporale (clădiri), destinația lor fiind pentru expunerea diferitelor tipuri a căminelor de încălzire (șemineelor) conform înțelegerilor contractuale cu partenerul din Germania, în vederea promovării și vânzării acestora pe piața românească;
- cheltuieli cu reclama și publicitate, taxe participare la târguri (tot în legătură cu șemineele);
- diferite materiale de construcții (ciment, borduri) pentru reparații la clădirile și căile de acces din patrimoniu societății;
- cheltuieli cu utilitățile (energie electrică, apă, gaz, telefoane, birotică) aferentă sediului social și punctelor de lucru din, și i.

În perioada 19.06.2009–31.05.2010, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea înregistrează în evidența contabilă și deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, dintr-un număr de 7 facturi emise de SC SRL din , facturi achitate prin compensare.

Pentru verificarea tuturor relațiilor economice derulate între SC SRL din și SC SRL a fost efectuat un control încrucișat finalizat prin Procesul verbal nr., rezultatele controlului fiind comunicate autorității solicitante – D.G.F.P. Hunedoara pentru finalizarea inspecției fiscale la SC SRL.

La data emiterii acestor facturi, reprezentând lucrări de demolare și ecologizare (efectuate în baza Contractului nr. încheiat între cele două societăți) organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL nu era înregistrată în scopuri de TVA, potrivit art.153 din Codul fiscal, aceasta înregistrându-se plătitoare de TVA începând cu data de 01.11.2010, conform Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria Nr. emis M.F.P./A.N.A.F. De asemenea, conform bazei de date ANAF, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 11.06.2009-09.10.2010 contribuabilul SRL a fost declarat inactiv ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative.

În baza acestor elemente, organele de inspecție fiscală au stabilit ca sumă suplimentară de plată pentru perioada supusă inspecției suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care nu sunt îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere la SC SRL (cumpărător), rezultată din facturile emise de SC SRL, fiind încălcate următoarele prevederi legale:

- art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că, în cazul de față la data emiterii acestor facturi nu existau condiții pentru exigibilitatea taxei, astfel cum sunt definite la art.134 din același act normativ (societatea emitentă nu era înregistrată în scopuri de TVA, astfel încât nu a desfășurat activitate aflată sub incidența prevederilor legale cu privire la TVA, operațiunile sale nefiind impozabile la acea dată);

- art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că facturile emise de SC SRL cuprind date nereale privind codul de înregistrare prevăzut la art.153 al persoanei care emite factura, acesta nefiind înregistrat plătitor de TVA la data efectuării operațiunilor și emiterii facturilor.

Pentru diferența suplimentară de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 25.02.2011, dobânzi de întârziere în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată, organele de inspecție fiscală, au constatat că societatea efectuează următoarele categorii de operațiuni:

a) operațiuni impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată:

-vânzarea de bunuri – șeminee de diferite tipuri și componente ale acestora la sediile secundare din Timișoara și București, pentru care societatea emite facturi și colectează TVA în cota legală de 19%, respectiv 24% (începând cu iulie 2010);

- prestări de servicii efectuate în cadrul activității desfășurate la punctul de lucru din servicii acces poartă, servicii de cântărire încărcătură deșeuri, pentru care societatea emite facturi și colectează TVA în cota legală de 19%, respectiv 24% (începând cu iulie 2010);

- vânzări de deșeuri de fier vechi, recuperate din demolare și ecologizarea terenului la, pentru care aplică măsurile simplificate;

- vânzări de alte materiale recuperate din demolare și ecologizarea terenului la , respectiv cărămidă, zgură pentru care societatea emite facturi și colectează TVA în cota legală de 19%, respectiv 24% (începând cu iulie 2010);

- închiriere de spații, pentru care societatea a optat pentru taxarea operațiunilor prin depunerea la organul fiscal teritorial a notificărilor în acest sens, conform prevederilor legale. Pentru aceste venituri societatea emite lunar facturi și colectează TVA.

b) operațiuni scutite fără drept de deducere – închirieri spații deținute în patrimoniu (în București și Craiova). Pentru aceste venituri societatea emite lunar facturi care la rubrica TVA înscrie mențiunea „scutit fără drept de deducere”.

c) operațiuni supuse regimului special pentru agențiile de turism.

În urma verificării modului de evidențiere și declarare a acestor operațiuni, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele încălcări ale prevederilor legale care le reglementează:

1. Referitor la vânzările de deșeuri fier vechi.

Organele de inspecție fiscală consemnează faptul că, potrivit constatărilor din Procesul Verbal nr. încheiat urmare a controlului încrucișat pentru verificarea relațiilor economice derulate cu SC SRL, SC SRL a emis 22 facturi către societatea din, din care 10 facturi în valoare totală de lei reprezintă livrări de deșeuri fier vechi, în perioada 29.05.2009 – 01.07.2010 (anexa nr.5).

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru aceste livrări societatea a aplicat în mod greșit măsurile simplificate prevăzute la art.160 din Codul fiscal, întrucât cumpărătorul SC SRL nu era înregistrat în scopuri de TVA la data efectuării operațiunilor. Potrivit art.160 alin.(1) din Codul fiscal, condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art.153, iar potrivit art.134¹ alin.(1) din același act normativ, faptul generator – care reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei - intervine la data livrării bunurilor, când, conform art.155 alin.(1) persoana impozabilă care efectuează livrarea are obligația să emită factura către beneficiar (cel târziu până în cea de-a 15-a zi lucrătoare a lunii în care ia naștere faptul generator al taxei...).

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală consemnează că la data efectuării livrărilor de deșeu de fier vechi către SC SRL nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.160 pentru aplicarea măsurilor de simplificare, astfel încât SC SRL avea obligația înscrierii în facturi a taxei pe valoarea adăugată în cotă de 19% și colectarea acesteia.

În baza temeiurilor de drept invocate, organele de inspecție fiscală au stabilit obligația fiscală suplimentară a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, prin aplicarea cotei de 19% la baza impozabilă de lei, formată din valoarea celor 10 facturi.

Pentru diferența suplimentară de lei, organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 25.02.2011, accesorii în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Referitor la operațiunile supuse regimului special pentru agențiile de turism:

Organele de inspecție fiscală consemnează că SC SRL desfășoară și activități de turism, furnizând servicii turistice și de călătorie. Aceste servicii sunt achiziționate de la SC SRL (touroperator) și SC SRL și revândute clienților. Prețul de vânzare conține comisionul (în medie 10%) aplicat de societate față de prețul la care achiziționează de la touroperatorii aceste servicii.

Urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu constituie baza de impozitare și nu stabilește taxa pe valoarea adăugată de plată în conformitate cu prevederile art.152¹ alin.(4) și alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pe baza facturilor emise de societate, organele de inspecție fiscală au scăzut costurile cu achiziționarea serviciilor turistice și în conformitate cu prevederile legale enunțate mai sus, au stabilit marja de profit obținută de societate din servicii turistice vândute, în perioada 01.04.2008-31.10.2010, în valoarea totală de lei ca bază de impozitare, rezultând obligația suplimentară de TVA în sumă de lei (prin aplicarea cotelor legale de 19% până în iunie 2010, respectiv 24% începând cu iulie 2010).

Pentru diferența suplimentară de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 25.02.2011, accesorii în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Concluzionând, urmare a verificării efectuate pentru baza impozabilă suplimentară în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au stabilit obligația suplimentară de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de lei și obligații accesorii în sumă totală de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.F-CS, organele de inspecție fiscală consemnează că, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. societatea a fost propusă pentru inspecție fiscală parțială începând cu data de 08.10.2010 pentru verificarea taxei pe valoarea adăugată din perioada 01.06.2009 – 31.05.2010.

Prin adresa nr. înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., societatea solicită amânarea inspecției fiscale parțiale cu o lună, motivul fiind reorganizarea activității, urmare a demisiei contabilei. Echipa de inspecție fiscală a întocmit Nota privind amânarea datei de începere a inspecției fiscale fiind înregistrată sub nr. prin care a fost aprobată amânarea inspecției fiscale parțiale până la data de 08.11.2010, aprobare comunicată societății prin adresa nr..

Societatea depune în luna decembrie 2010 Decontul de TVA cu nr. la A.F.P. iar în data de 23.12.2010 prin adresa nr. depune corecția la Decontul de TVA nr., deoarece s-a omis solicitarea rambursării soldului sumei negative de TVA. Având în vedere cele prezentate, echipa de inspecție fiscală a constatat necesitatea extinderii verificărilor și asupra altei perioade decât cea prevăzută în avizul inițial, adică de la ultima verificare din 01.04.2008 și până la data de 30.10.2010. Extinderea perioadei de verificare pentru taxa pe valoarea adăugată s-a efectuat de comun acord cu administratorul societății, având confirmarea scrisă a acestuia și acceptul de a începe inspecția fiscală din data de 21.01.2010

Perioada supusă verificării este 01.04.2008 – 31.10.2010.

Activitățile desfășurate de societate sunt: comercializarea căminelor de încălzire (șemineu) de diferite tipuri achiziționate de la Germania (în cadrul parteneriatului între cele două societăți), vânzări deșeuri recuperate urmare lucrărilor de ecologizare de la uzina și diferite prestări de servicii legate de aceasta, turism și închirieri de imobile.

a) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării D.G.F.P. Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestății este dacă societatea contestatoare are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile fiscale emise de SC SRL, în condițiile în care, acesta din urmă la data emiterii respectivelor facturi nu era înregistrată în scopuri de TVA.

În fapt, societatea contestatoare, în perioada 19.06.2009–31.05.2010, înregistrează și deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de lei, aferentă facturilor emise de SC SRL

reprezentând lucrări de demolare și ecologizare (efectuate în baza Contractului nr.); facturile fiind achitate prin compensare.

Organele de inspecție fiscală consemnează că pentru verificarea tuturor relațiilor economice derulate între SC SRL din și SC SRL din a fost efectuat un control încrucișat finalizat prin Procesul verbal nr., rezultatele controlului fiind comunicate autorității solicitante D.G.F.P. Hunedoara, pentru finalizarea inspecției fiscale la SC SRL.

La data emiterii acestor facturi reprezentând lucrări de demolare și ecologizare (efectuate în baza Contractului nr. încheiate între cele două societăți), organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL nu era înregistrată în scopuri de TVA, potrivit art.153 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aceasta înregistrându-se ca plătitoare de TVA începând cu data de 01.11.2010, conform certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria nr. emis de M.E.F./A.N.A.F. De asemenea, organele de inspecție fiscală consemnează faptul că, conform bazei de date ANAF, organele de inspecție fiscală consemnează că, în perioada 11.06.2009–09.10.2010, contribuabilul SRL a fost declarat inactiv ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor declarative.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, întrucât nu au fost îndeplinite condițiile de exercitare a dreptului de deducere la SC SRL, fiind încălcate următoarele prevederi legale:

- art.145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că, în cazul de față la data emiterii acestor facturi nu existau condiții pentru exigibilitatea taxei, astfel cum sunt definite la art.134 din același act normativ (societatea emitentă nu era înregistrată în scopuri de TVA, astfel încât nu a desfășurat activitate aflată sub incidența prevederilor legale cu privire la TVA, operațiunile sale nefiind impozabile la acea dată);

- art.146 alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că facturile emise de SC SRL cuprind date nereale privind codul de înregistrare prevăzut la art.153 al persoanei care emite factura, aceasta nefiind înregistrată ca plătitoare de TVA la data efectuării operațiunilor și emiterii facturilor.

Pentru diferența de taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi în sumă de lei, calculate până la data de 25.02.2011, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Art.145

“(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.”

Art. 134

”(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

[...]

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art.157 alin.(1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei. ”

Art. 146

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin. (5);”

Potrivit acestor prevederi legale, dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă.

De asemenea, orice persoană impozabilă pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru bunurile/serviciile care i-au fost livrate sau prestate, trebuie să justifice dreptul de deducere cu factură fiscală care trebuie să cuprindă informațiile prevăzute de lege, și care trebuie să fie emisă de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitoare de taxa pe valoarea adăugată.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspecție fiscală, copia certificatului de înregistrare în scopuri de TVA seria Nr. emis M.E.F./ANAF, se reține că în urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL pentru serviciile prestate de către SC SRL din nu justifică deducerea taxei pe valoarea adăugată, întrucât deși pe facturile emise de SC SRL în perioada **19.06.2009 – 31.05.2010**, a fost înscris codul de înregistrare în scopuri de TVA, acesta nu era real, deoarece furnizorul la data efectuării operațiunilor și emiterii facturilor, nu era înregistrat în scopuri de TVA, acesta înregistrându-se în scopuri de TVA începând cu data de 01.11.2010.

În ceea ce privește susținerea contestației referitoare la faptul că ”Potrivit art.145 alin.1 din Legea 571/2003 dreptul de deducere ia naștere în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă, iar conform alin.(8) al aceluiași articol, pentru exercitarea dreptului de deducere a TVA orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu (...) factură fiscală care cuprinde informațiile prevăzute la art.155 alin.8, condiție care a fost îndeplinită de subscrisa.”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât așa cum a fost arătat anterior, facturile în cauză, deși au înscris elementele prevăzute de lege, cuprind date nereale privind codul de înregistrare în scopuri de TVA al emitentului acestor facturi, respectiv SC SRL, acesta nefiind înregistrat în scopuri de TVA la data efectuării operațiunilor și emiterii facturilor în cauză.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente speței, se reține că organele de inspecție fiscală în mod corect au stabilit că societatea contestată nu poate deduce taxa pe valoarea adăugată, în sumă totală de lei, în condițiile în care pe facturile în cauză a fost înscris un cod de înregistrare în scopuri de TVA nereal, întrucât la data emiterii facturilor SC SRL nu era înregistrată la organul fiscal ca fiind plătitor de TVA, motiv pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

Întrucât, în sarcina contestației a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor de întârziere, SC SRL datorează și suma de, cu titlu de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, conform principiului de drept “accesoriul urmează principalul”.

b) Taxa pe valoarea adăugată colectată.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării D.G.F.P.Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă societatea contestatoare în mod legal a aplicat măsurile de simplificare, respectiv „taxare inversă” pentru livrările de deșeuri fier vechi, în condițiile în care condiția obligatorie nu a fost îndeplinită, respectiv cumpărătorul nu era înregistrat în scopuri de TVA.

În fapt, în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. organele de inspecție fiscală consemnează faptul că, potrivit constatărilor din Procesul verbal nr. încheiat urmare a controlului încrucișat pentru verificarea relațiilor economice derulate cu SC SRL , SC SRL a emis 22 facturi către societatea din, din care 10 facturi în valoare totală de lei reprezentând livări de deșeuri fier vechi, în perioada 29.05.2009-01.07.2010.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, pentru aceste livrări SC SRL a aplicat greșit măsurile de simplificare prevăzute la art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât cumpărătorul SC SRL nu era înregistrat în scopuri de TVA, conform art.153 din Codul fiscal, la data efectuării operațiunilor.

Organele de inspecție fiscală, având în vedere că, la data efectuării livrărilor de deșeuri de fier vechi către SC SRL nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.160 pentru aplicarea măsurilor de simplificare, au constatat că SC SRL avea obligația înscrierii în facturi a taxei pe valoarea adăugată în cotă de 19% și colectarea acesteia. În cauză, organele de inspecție fiscală invocă și prevederile art.134¹ alin.(1) și art.134² alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, au stabilit obligația fiscală suplimentară a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, prin aplicarea cotei de 19% la baza impozabilă de lei, formată din valoarea celor 10 facturi.

Pentru diferența suplimentară de lei organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 25.02.2011, accesorii în sumă de lei, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioară.

În drept, sunt incidente prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art.160 Măsuri de simplificare

“(1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin.(2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol. **Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.**

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul;

c) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

coroborat cu prevederile pct.82.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Condiția obligatorie prevăzută la art.160 alin.(1) din Codul fiscal, pentru aplicarea măsurilor de simplificare, respectiv a taxării inverse, **este că atât furnizorul/prestatorul, cât și beneficiarul să fie persoane înregistrate în scopuri de TVA** conform art.153 din Codul fiscal, **și operațiunea în cauză să fie taxabilă**. Măsurile de simplificare se aplică numai pentru operațiuni realizate în interiorul țării astfel cum este definit la art.125² din Codul fiscal.“

Potrivit prevederilor legale sus invocate, pentru livrări de **deșeuri și materii prime secundare, rezultate din valorificarea acestora atât furnizorii, cât și beneficiarii, care sunt înregistrați în scopuri de TVA, au obligația să aplice măsurile de simplificare.**

În conformitate cu dispozițiile art.134¹ alin.(1) și art.134² alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“art.134¹ (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.“

“art.134² alin.(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.“

Potrivit prevederilor legale sus enunțate, **faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, iar exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.**

În cazul speță, se reține că, SC SRL în calitate de furnizor al livărilor de deșeuri de fier vechi către SC SRL a emis facturi, în valoare totală de lei, pentru care a aplicat măsurile de simplificare, respectiv „taxare inversă”, conform art.160 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se reține faptul că, în urma controlului încrucișat efectuat s-a constatat că beneficiarul SC SRL nu era înregistrat ca plătitor de TVA, acesta înregistrându-se în scopuri de TVA începând cu data de 01.11.2010, conform certificatului de înregistrare în scopuri de TVA, iar din data de 11.06.2009 a fost declarat contribuabil inactiv.

Având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că societatea contestatoare nu a procedat în conformitate cu legislația în vigoare la momentul efectuării operațiunilor, respectiv nu putea să aplice măsurile de simplificare, întrucât condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorii cât și beneficiarii să fie înregistrați în scopuri de TVA, iar în cazul în speță beneficiarul, respectiv SC SRL nu avea calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA.

În speță, faptul generator și exigibilitatea taxei au intervenit la data efectuării livărilor, respectiv la data emiterii facturilor aferente acestor livrări.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal au stabilit în sarcina SC SRL taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de lei, fapt pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Întrucât, în sarcina contestatoarei a fost reținut debitul de natura taxei pe valoarea adăugată, iar prin contestație nu se prezintă argumente referitoare la modul de calcul al majorărilor de întârziere SC SRL datorează și suma de lei, cu titlu de majorări de întârziere

afere taxei pe valoarea adăugată, conform principiului de drept "accesoriul urmează principalul".

În ceea ce privește suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, societatea contestatoare desfășoară și activitate de agenție de turism, furnizând servicii turistice și de călătorie. Aceste servicii turistice sunt achiziționate de la SC SRL și SC SRL și revândute clienților, prețul de vânzare conține comisionul (în medie 10%) aplicat de societate față de prețul la care achiziționează de la touroperatori aceste servicii.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea contestatoare nu constituie baza de impozitare și nu stabilește taxa pe valoarea adăugată datorată în conformitate cu prevederile art.152¹ alin.(4) și alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, pe baza facturilor emise de societatea contestatoare, din care s-au scăzut costurile cu achiziționarea serviciilor turistice, organele de inspecție fiscală au stabilit marja de profit obținută din serviciile turistice vândute în perioada 01.04.2008-31.10.2010, în valoare totală de lei ca bază de impozitare, rezultând obligația suplimentară de TVA în sumă de lei (prin aplicarea cotelor legale de 19% până la data iunie 2010, respectiv 24% începând cu iulie 2010).

Pentru diferența de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată neachitată la scadență, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în valoare totală de 888 lei, calculate până la data de 25.02.2011, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 206

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii. "

Art. 213

"Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de **sustinerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

(...)

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

De asemenea, sunt incidente și prevederile Ordinului nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de prevederile mai sus citate se reține că, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot pronunța pe fondul cauzei în condițiile în care contestatoarea nu a precizat motivele de fapt și de drept pe care a înțeles să conteste acest capăt de cerere, din contestația formulată nereținându-se motive și argumente incidente speței în cauză.

Totodată, prevederile pct. 11.1. din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează următoarele:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”.

Având în vedere cele prezentate mai sus, în cazul în speță, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal, astfel că se va respinge ca nemotivată contestația formulată de **SC SRL pentru suma de lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și suma de 888 lei reprezentând accesorii aferente.

Referitor la afirmațiile contestatoarei cu privire la observațiile de fond și de formă referitoare “la controlul încrucișat efectuat de organele D.G.F.P.Caraș-Severin, control care stă la baza Raportului de inspecție fiscală din data de 28.02.2011”, respectiv faptul că “organul fiscal nu a motivat decizia de impunere pe bază de probe și constatări proprii” fiind încălcate prevederile art.65 alin.(2), art.105 și următoarele din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, având în vedere următoarele prevederi legale:

Cap.I, pct.1 din Anexa 5.b din Ordinul ministrului finanțelor publice nr.1304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în acțiunea de inspecție fiscală, care stipulează:

“Procesul verbal reprezintă actul de control care se întocmește de către organele de inspecție fiscală numai în cazul controlului inopinant, încrucișat, în cazul efectuării, în condițiile legii, a unei cercetări la fața locului (art.55 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. nr.560/24.06.2004, sau pentru consemnarea unor fapte, în timpul inspecției fiscale, care pot întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni. Nu are ca rezultat întocmirea unei decizii de impunere. “

Art.109 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

coroborate cu pct.106.2. din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.”

De asemenea, dispozițiile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăd:

Art.7

“(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Art.94

“(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;”

De asemenea, în ceea ce privesc afirmațiile contestatoarei potrivit căreia societatea a fost verificată pentru aceeași perioadă, de către același agent constator, la primul control finalizat cu Procesul verbal nr. acesta nu i-a fost pus la dispoziție, iar la al doilea control i s-au pus la dispoziție două Procese verbale în forme diferite, de menționat sunt precizările aduse în acest sens de către organele de inspecție fiscală prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației:

“Referitor la actele de control încheiate în cadrul acțiunii de control încrucișat menționăm că s-au întreprins acțiunii în baza a două ordine de serviciu diferite, în luni diferite, dovada fiind chiar consemnările Registrului unic de control prezentat de societate în copie xerox. Având în vedere prevederile legale cu privire la posibilitate de contestare a actelor administrative de atac, asupra proceselor verbale încheiate în lunile august și septembrie 2010 nu mai există varianta luării în discuție a acestora în faza de contestare. Menționăm doar faptul că, urmare a acțiunii de control încrucișat s-au constatat fapte care conduc la modificarea bazei de impunere pentru stabilirea impozitelor și taxelor, motiv pentru care s-a procedat la demararea acțiunii de inspecție fiscală și stabilirea de sume suplimentare.

Acțiunea de control încrucișat a fost finalizată la data de 23.09.2010, dată la care s-a încheiat actul administrativ cu nr.. Conform procedurii de comunicare a constatărilor stabilite în timpul controlului încrucișat (solicitat de D.G.F.P. Hunedoara), acest act împreună cu procesul verbal de constatare a contravențiilor nr. au fost trimise spre luare la cunoștința de către persoanele cu calitate, respectiv administratorului d-, prin prezentarea la sediul social a echipei de inspecție fiscală. Întrucât domnul administrator, deși a reținut exemplarul procesului verbal prezentat, și-a exprimat refuzul de a semna, nefiind de acord cu constatările fiscale, s-a apelat la formula de expediere a actului de control pe cale poștală. Exemplarul procesului verbal alăturat contestației, denumit de societate "variană contrafăcută" conține în plus față de actul reținut la prezentarea inspectorului la sediul societății, mențiunea faptului că d-nul a refuzat luarea la cunoștință a constatărilor fiscale și semnarea procesului verbal. În conținut acestui act se mai menționează procedura de comunicare prin poștă cu scrisoare recomandată de primire.

Menționăm că efectele fiscale ale acestui act de control nu sunt de natura sumelor stabilite suplimentar ci de a constata modul de lucru defectuos pe relația comercială cu agenții economici neplătitori de TVA și agenții aflați în stare de inactivitate. Urmare constatărilor efectuate s-a emis avizul de inspecție fiscală în baza căruia s-a desfășurat inspecția fiscală parțială și s-a emis decizia de impunere."

Totodată, de menționat este și faptul că, celelalte argumentele invocate de societate, respectiv "că nu a cunoscut faptul că partenerul de afaceri SC SRL nu era înregistrat în scopuri de TVA", "că a intrat în posesia informației că nu era plătitor de TVA, respectiv că a devenit contribuabil inactiv mult după data ultimei facturi emise", nu sunt de natură să modifice și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-CS care au stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.134 alin.(1), art.134¹ alin.(1), art.134² alin.(1), art.145 alin (1), art.146 alin.(1) lit.a), art.155 alin.(5) lit.a), lit.b) și lit.c), art.160 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.82 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 privind pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr.571/2003](#) privind Codul fiscal, art.7 alin.(2), art.94 alin.(2) lit.a), art.109 alin.(1) și alin.(2), art.206, art.213 alin.(1) și alin.(5), art.216 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pct.2.5, pct.11.1 din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC SRL Reșița împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma de **lei**, reprezentând:

- lei - taxa pe valoare adăugată suplimentar de plată;
- ei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de SC SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., pentru suma totală de **lei**, reprezentând:

- lei - taxa pe valoare adăugată suplimentar de plată;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată.